

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-80-12

Druk nr 671

Warszawa, 17 sierpnia 2012 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o ratyfikacji Protokołu między Rzeczpospolitą Polską a Wielkim Księstwem Luksemburga, zmieniającego Konwencję między Rzeczpospolitą Polską a Wielkim Księstwem Luksemburga w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzoną w Luksemburgu dnia 14 czerwca 1995 r., podpisanego w Luksemburgu dnia 7 czerwca 2012 r.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Spraw Zagranicznych oraz Minister Finansów.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 7 czerwca 2012 r. został podpisany w Luksemburgu Protokół między Rzeczpospolitą Polską a Wielkim Księstwem Luksemburga, zmieniający Konwencję między Rzeczpospolitą Polską a Wielkim Księstwem Luksemburga w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzoną w Luksemburgu dnia 14 czerwca 1995 r., w następującym brzmieniu:

Po zaznajomieniu się z powyższym Protokołem, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- został on uznany za słuszny zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych,
- jest przyjęty, ratyfikowany i potwierdzony,
- będzie niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie, dnia

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

PREZES RADY MINISTRÓW

U S T A W A

z dnia

o ratyfikacji Protokołu między Rzeczpospolitą Polską a Wielkim Księstwem Luksemburga, zmieniającego Konwencję między Rzeczpospolitą Polską a Wielkim Księstwem Luksemburga w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzoną w Luksemburgu dnia 14 czerwca 1995 r., podpisanego w Luksemburgu dnia 7 czerwca 2012 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Protokołu między Rzeczpospolitą Polską a Wielkim Księstwem Luksemburga, zmieniającego Konwencję między Rzeczpospolitą Polską a Wielkim Księstwem Luksemburga w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzoną w Luksemburgu dnia 14 czerwca 1995 r., podpisanego w Luksemburgu dnia 7 czerwca 2012 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel zawarcia Protokołu

Obowiązująca obecnie Konwencja między Rzeczpospolitą Polską a Wielkim Księstwem Luksemburga w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku została zawarta w dniu 14 czerwca 1995 r. (Dz. U. z 1996 r. Nr 110, poz. 527).

Przedmiotowa Konwencja nie odpowiada w pełni aktualnym standardom wynikającym z Modelowej Konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku oraz zawiera zapisy szkodliwe z punktu widzenia ochrony interesów polskiego Skarbu Państwa.

Wprowadzane zmiany mają na celu usunięcie zapisów prowadzących do podwójnego nieopodatkowania pewnych kategorii dochodów, a także dotyczą szeregu technicznych kwestii, wpływających ze stosowania umowy w zmienionej sytuacji gospodarczej i politycznej.

II. Charakterystyka gospodarki Wielkiego Księstwa Luksemburga

1. Informacje ogólne

1. 1. Położenie geograficzne, ludność, obszar, stolica, języki urzędowe

Wielkie Księstwo Luksemburga leży w samym centrum Europy Zachodniej, pomiędzy Belgią, Francją i Niemcami. Utworzone jako niepodległe państwo na mocy Traktatu Londyńskiego z 19 kwietnia 1839 r.

Luksemburg liczy ok. 502 tys. mieszkańców (1 stycznia 2010 r.), z czego 285,7 tys. stanowią Luksemburczycy. Pozostałą grupę 216,3 tys. stanowią obcokrajowcy. Gęstość zaludnienia Wielkiego Księstwa wynosi ok. 194 osób/km². Liczba oficjalnie zarejestrowanych Polaków od 2004 r. stale rośnie i 1 stycznia 2010 r. wynosiła 2488 osób.

Obszar Wielkiego Księstwa zajmuje 2 586 km² (granica lądowa około 356 km). Pod względem wielkości Luksemburg klasyfikowany jest wśród trzydziestu najmniejszych państw świata.

Stolicą Wielkiego Księstwa jest miasto Luksemburg. Państwo podzielone jest na trzy dzielnice administracyjne (Luksemburg, Diekirch i Grevenmacher), 12 kantonów i 118 gmin.

W Luksemburgu obowiązują trzy języki urzędowe: luksemburski, francuski i niemiecki. Wszystkie akty prawne i dokumenty oficjalne publikowane są w języku francuskim.

2. System administracyjny

2. 1. Ustrój polityczny

Luksemburg jest monarchią konstytucyjną z jednoizbowym parlamentem – Izbą Deputowanych. Głową państwa jest Wielki Książę, posiadający uprawnienia do powoływania rządu i premiera oraz rozwiązywania parlamentu. Na podstawie Traktatu Wiedeńskiego z 1815 r. dziedziczość tronu została przyznana przedstawicielom dwóch gałęzi rodu Nassau. Organem doradczym w Luksemburgu jest Rada Stanu.

2. 2. Władza ustawodawcza

Władza ustawodawcza w Luksemburgu należy do Izby Deputowanych oraz, w ograniczonym stopniu, do Wielkiego Księcia. Do niedawna żadna ustawa nie miała mocy prawnej, jeśli nie została zatwierdzona przez obie instytucje. Rolą Wielkiego Księcia było każdorazowe podpisanie i ogłoszenie w formie edyktu aktu przyjętego przez Izbę Deputowanych. W marcu 2009 r. weszła w życie ustawa zmieniająca artykuł 34 konstytucji i od tej pory Wielki Książę nie zatwierdza już ustaw, a tylko je ogłasza (promulguje).

W skład Izby Deputowanych wchodzi 60 deputowanych, wybieranych na 5-letnią kadencję w wyborach powszechnych.

2. 3. Władza wykonawcza

Władzę wykonawczą pełni desygnowany przez Wielkiego Księcia premier kierujący pracami rządu. Wielki Książę jest głową państwa i pełni funkcje reprezentacyjne w kraju i za granicą.

Teoretycznie prawo upoważnia Wielkiego Księcia do swobodnego kształtowania składu rządu, tworzenia ministerstw, mianowania ministrów i sekretarzy stanu. W praktyce moc podejmowania decyzji przez Wielkiego Księcia jest ograniczona, a obsada stanowisk ministerialnych uzależniona jest od woli premiera.

3. Sytuacja gospodarcza

3. 1. Ogólna charakterystyka sytuacji gospodarczej

Przemysłana polityka społeczno-gospodarcza Wielkiego Księstwa spowodowała, iż z państwa borykającego się jeszcze do niedawna z konsekwencjami zapaści wywołanej upadkiem zakładów metalurgicznych, przeistoczyło się w jedną z najbardziej rozwiniętych gospodarek o charakterze postindustrialnym. Obecnie Luksemburg legitymuje się jednym z najwyższych dochodów *per capita* na świecie – ok. 80 tys. euro rocznie.

Internacjonalizacja gospodarki Luksemburga spowodowała, iż obecnie ok. 80% dóbr i usług wytwarzanych w tym kraju stanowi przedmiot obrotu zagranicznego. Proces ten wiąże się z masowym napływem do Luksemburga zagranicznej siły roboczej. Do państwa liczącego obecnie ok. 500 tys. mieszkańców, każdego dnia przyjeżdża do pracy ponad 150 tys. osób (*transfrontaliers, pendlers*) z ościennych państw (72 tys. z Francji i po 37 tys. z Niemiec i Belgii). Czterech na pięciu zatrudnionych w Wielkim Księstwie nie ma narodowości luksemburskiej. Według danych z 2011 r. Polacy stanowią w stolicy Wielkiego Księstwa 10. grupę narodową wśród 153 nacji, reprezentowanych w tym mieście.

Kryzys finansowy odbił się dosyć istotnie na kondycji gospodarczej kraju, dotykając praktycznie każdego obszaru jego ekonomii. Między innymi w konsekwencji spadku wewnętrznego i zewnętrznego popytu na towary i usługi, PKB Luksemburga obniżyło się w 2009 r. o 4%. W rezultacie stopa bezrobocia w 2009 r. wzrosła do 5,7%.

Tab. 1 Główne wskaźniki makroekonomiczne

	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011 - prognoza
Ludność (w tys.)	455,0	459,5	476,2	483,8	493,5	502,1 ¹⁾	b.d.
PKB (w mld €)	30,3	31,5	32,0	32,6	37,2	37,2	38,3
PKB (dynamika w %)	4,0	6,1	4,5	0,7	-4,0	3,0 ¹⁾	3,0 ¹⁾
PKB na 1 mieszkańca (w tys. €)	64,2	66,7	67,3	75,0	76,1 ²⁾	79,8 ²⁾	84,3 ²⁾
Deficyt /nadwyżka w relacji do budżetu (w % PKB)	0,0 ³⁾	1,4 ³⁾	3,7 ³⁾	3,0 ³⁾	-0,7 ³⁾	-4,4 ³⁾	b.d.
Dług publiczny w relacji do budżetu (w % PKB)	6,8	6,2	6,7 ¹⁾	13,6 ¹⁾	14,5 ¹⁾	19,2 ²⁾	b.d.
Inflacja (w %)	2,5	2,7	2,3	3,4	0,4	3,0 ¹⁾	1,6 ²⁾
Bezrobocie (w %)	3,0	3,7	4,3	4,7	5,7	6,2 ²⁾	7,0 ²⁾
Eksport (w mln €)	10 319,4 ¹⁾	11 306,9 ¹⁾	11 848,6 ¹⁾	11 890,4 ¹⁾	9 162,5 ¹⁾	9 819,4 ¹⁾ *	b.d.
Import (w mln €)	14 187,1 ¹⁾	15 644,1 ¹⁾	16 311,0 ¹⁾	17 290,3 ¹⁾	13 370,7 ¹⁾	14 047,9 ¹⁾ *	b.d.
FDI z zagranicy (w mld €)	b.d.	b.d.	194,3	90,8	160,0	32,2**	b.d.
FDI w Luksemburgu (w mld €)	b.d.	b.d.	139,6	70,6	140,3	28,2**	b.d.

Dane wg:

1. Statec
2. Eurochambers
3. Eurostat

* Z wyłączeniem grudnia 2010

** Z wyłączeniem ostatniego kwartału

3. 2. Główne sektory gospodarki Luksemburga

Wielkie Księstwo jest jednym z 10 najważniejszych centrów finansowo-bankowych na świecie, udostępniającym szeroki wachlarz nowoczesnych usług i instrumentów finansowych, m.in. w obszarze prywatnej bankowości (*private banking*), finansów korporacyjnych (*corporate finance*), obligacji hipotecznych, funduszy inwestycyjnych i emerytalnych oraz ubezpieczeń.

Luksemburg zajmuje pierwsze miejsce w zakresie *private banking* w strefie euro, oraz jest uznawane za drugie po USA centrum funduszy inwestycyjnych na świecie. Sektor bankowy Luksemburga liczy obecnie ok. 150 banków i 100 instytucji ubezpieczeniowych o międzynarodowym charakterze.

Kolejnym sektorem, w którym specjalizuje się wiele firm z Luksemburga, jest branża spedycyjno-logistyczna. Przedsiębiorcy luksemburscy stanowią ok. 1/3 wszystkich światowych firm tej branży i zatrudniają ok. 8 tys. wysokowyzkwalifikowanych pracowników. Jedną z gałęzi sektora transportowo-logistycznego jest transport morski. Pozbawiony dostępu do morza Luksemburg aspiruje obecnie do roli jednego z najwygodniejszych reżimów prawnych dla rejestracji statków morskich. Aktualnie, pod luksemburską banderą pływa ponad 200 statków, a około 300 przedsiębiorstw związanych z transportem morskim jest zarejestrowanych w tym kraju. Oblicza się, że w sektorze logistyczno-transportowym powstaje ok. 5 – 7% PKB Luksemburga.

Z uwagi na rolę Luksemburga jako jednego z najważniejszych centrów finansowo-bankowych i logistyczno-transportowych, stale goszczącego liczne rzesze międzynarodowych ekspertów, w Luksemburgu bardzo dynamicznie rozwija się turystyka biznesowa, obejmująca m.in. branżę hotelową, konferencyjną i restauracyjną. Zgodnie z danymi Ministerstwa ds. Turystyki Luksemburga, turystyka biznesowa przynosi państwu dochody trzykrotnie wyższe niż turystyka urlopowa. W rezultacie udział turystyki biznesowej w tworzeniu PKB wyniósł w 2010 r. 8,3%.

Kolejnym ważnym dla gospodarki Luksemburga sektorem są międzynarodowe usługi telekomunikacyjne. Według danych rządowych, tworzą one 5% PKB tego kraju. Jedną z „wizytówek” tego sektora jest firma SES, która zajmuje się umieszczaniem na orbicie geostacjonarnej Ziemi satelitów telekomunikacyjnych (*Astra*) i ich eksploatacją.

Charakterystyka głównych sektorów gospodarki Luksemburga byłaby niepełna bez uwzględnienia do niedawna jeszcze głównego filaru gospodarki narodowej Wielkiego Księstwa – przemysłu metalurgicznego. W wyniku przekształceń własnościowych najbardziej znaczącą firmą w tej

branży, w skali daleko przekraczającej ramy tego kraju, jest ArcelorMittal. Największe przedsiębiorstwo przemysłowe Luksemburga zamknęło w 2010 r. swój bilans zyskiem w wysokości 2,9 mld USD.

3.4. Uczestnictwo w wielostronnych organizacjach i porozumieniach o charakterze wielostronnym

Luksemburg jest członkiem wszystkich znaczących organizacji o charakterze wielostronnym: systemu ONZ, WTO, OECD, UE etc. W ramach Unii Europejskiej obecny premier rządu Luksemburga, Pan Jean-Claude Juncker, zajmuje bardzo istotną funkcję przewodniczącego Eurogrupy.

3.5. Relacje gospodarcze z UE

Luksemburg jest jednym z 6 państw-założycieli Wspólnot Europejskich. Bardzo ważną rolę w zakresie współpracy gospodarczej, obrotów handlowych i wymiany usług z zagranicą pełni tzw. Wielki Region. Składa się z niemieckich regionów Nadrenii, Mozeli, Saary i Mozy, francuskiego departamentu Lotaryngii, belgijskiej prowincji Luksemburg i Wielkiego Księstwa. Ten znaczący w skali Europy euroregion obejmuje powierzchnię 65 401 km² i jest zamieszkiwany przez blisko 12 mln obywateli 4 państw. Ze względu na związki historyczno-cywilizacyjne, komplementarność struktur ekonomicznych i ożywiony ruch ludności, związany głównie z bardzo chłonnym rynkiem pracy w Luksemburgu, Wielki Region charakteryzuje się wysokim poziomem wzajemnej wymiany gospodarczej, usługowej i osobowej.

4. Dwustronna współpraca gospodarcza

4.1. Wymiana handlowa

Dwustronna współpraca gospodarcza pomiędzy Polską a Luksemburgiem oparta jest na dwóch filarach: wymianie handlowej i zagranicznych inwestycjach bezpośrednich (FDI). Biorąc pod uwagę obroty handlowe w ostatnich 4 latach (2007 – 2010) należy zauważyć, iż ich wielkość jest relatywnie skromna (*vide* tab. 2).

Tab 2. Wielkość i dynamika obrotów handlowych między Polską a Luksemburgiem

Obroty	2007		2008		2009		2010	
	Wielkość	Dynamika	Wielkość	Dynamika	Wielkość	Dynamika	Wielkość	Dynamika
Eksport	121,1	100	280,8	231,9	109,7	90,6	126,1	104,2
Import	187,4	100	221,4	118,1	141,0	75,2	179,4	95,7

(w mln eur i %) w latach 2007 – 2010

Źródło: INSIGOS (www.insigos.mg.gov.pl)

W ubiegłych latach, z wyjątkiem 2008 r., Polska odnotowywała ujemne saldo w tej wymianie. W 2009 r., w wyniku kryzysu finansowo-gospodarczego, wzajemne obroty uległy znacznemu obniżeniu. W sumie, wielkość i dynamika handlu między Polską a Luksemburgiem osiągają niskie wartości i nie odzwierciedlają potencjału gospodarczego obu stron.

Analiza struktury towarowej polsko-luksemburskiej wymiany handlowej w latach 2009 i 2010 oraz w I kw. 2011 r. wskazuje, iż w naszym eksporcie do Luksemburga dominują pozycje o relatywnie niskim stopniu przetworzenia (ponad 50%). Są to wyroby przemysłu chemicznego i metalurgicznego. W imporcie Polski z Luksemburga dominują z kolei wyroby metalurgiczne, sięgające w 2010 r. nawet 75% przywozu z tego kierunku. Dobra wyżej przetworzone w strukturze towarowej importu z Luksemburga zajmują podobną pozycję jak w przypadku eksportu z Polski do tego kraju.

4.2. Inwestycje

Wielkość polskich bezpośrednich inwestycji zagranicznych (FDI) w ostatnich latach plasuje Luksemburg na drugim miejscu po Szwajcarii, wśród najważniejszych partnerów Polski w tym obszarze. Polskie FDI w Luksemburgu nie mają charakteru produkcyjnego, lecz portfelowy. Są to zatem inwestycje w papiery wartościowe.

Według danych NBP, Luksemburg znajduje się wśród 5 krajów UE – obok Niemiec, Francji i Włoch – których inwestycje w Polsce

stanowią 83% całości FDI. Na opracowanej przez PAIiIZ liście głównych inwestorów zagranicznych w Polsce znajdują się 22 firmy z udziałem kapitału luksemburskiego, o wartości przekraczającej 1 mln USD. Największymi inwestorami luksemburskimi w Polsce są: ArcelorMittal, Goodyear Luxemburg, Avon Luxembourg Holdings, Best Eastern Plaza Hotels International, Empik Centrum Investments.

Największy koncern luksemburski ArcelorMittal, realizując w Polsce ambitny program rozwojowy, dokonał istotnych inwestycji w 4 zakładach: Siemianowicach Śląskich, Sosnowcu, Dąbrowie Górniczej i Krakowie. ArcelorMittal jest największym producentem stali w Polsce, zatrudniającym ponad 10 tys. pracowników. Zarząd firmy uznaje inwestycje w polskie huty za najbardziej rentowne na świecie.

5. System podatkowy Luksemburga

5. 1. Podatek dochodowy od osób prawnych

System podatkowy Luksemburga w zakresie osób prawnych co do zasady można określić jako klasyczny. Dochód podlega opodatkowaniu najpierw na poziomie spółek, a następnie na poziomie ich wspólników, przy czym wspólnicy będący osobami fizycznymi mogą skorzystać ze zwolnienia z opodatkowania 50% dywidendy, a będący osobami prawnymi z 50% lub 100% zwolnienia. Luksemburskie spółki osobowe są transparentne podatkowo.

Obecnie podstawowa stawka CIT w Luksemburgu wynosi 21% (22% do 1 stycznia 2009 r.), jednak wraz z obowiązkową 5% opłatą na rzecz funduszu pracy efektywna stawka podatkowa w Wielkim Księstwie wynosi 22,05%. Całkowite obciążenie podatkiem dochodowym osób prawnych działających na terenie miasta Luksemburg (wraz z 6,75% podatkiem lokalnym) wynosi 28,80%.

Standardowo dywidendy podlegają w Luksemburgu 15% stawce zryczałtowanego podatku dochodowego u źródła. Oprócz wspólnego dla państw UE zwolnienia z opodatkowania podmiotów kwalifikowanych, istnieje możliwość zwolnienia z opodatkowania 50% wartości dywidend. Wypłaty zysku związane z likwidacją spółki nie podlegają opodatkowaniu.

Fundusze inwestycyjne korzystają w Luksemburgu ze zwolnienia z opodatkowania. Reguły dotyczące opodatkowania dywidend dotyczą również odsetek od obligacji, których wysokość jest uzależniona od zysku ich emitenta. Nie podlegają opodatkowaniu zwykle odsetki płacone na rzecz rezydentów oraz należności licencyjne.

System podatkowy Luksemburga oferuje przedsiębiorcom wiele preferencji podatkowych, obejmujących przykładowo: zwolnienie z opodatkowania 80% dochodów pochodzących z praw własności intelektualnej, szczególne zasady amortyzacji wybranych kategorii składników majątkowych, specjalne ulgi związane z wydatkami inwestycyjnymi, 8-letnie zwolnienie z opodatkowania nowych inwestycji przemysłowych, ulgi dla inwestycji audio-wizualnych, inwestycji typu *venture capital*, podmiotów inwestycyjnych typu SICAR oraz podmiotów sekurytyzacyjnych typu SV.

5.2. Podatek dochodowy od osób fizycznych

Osoby fizyczne podlegają w Luksemburgu opodatkowaniu według 17. stopniowej skali podatkowej, ze skrajnymi progami 8% (dla zagregowanego w ciągu roku dochodu podatnika mieszczący się w przedziale między 11,265 a 13,173 euro) oraz 39% (dla dochodów powyżej 41,197 euro).

III. Krótka charakterystyka Protokołu

Protokół został przygotowany w oparciu o aktualną wersję Modelowej Konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku (OECD lipiec 2010 r.).

- Artykuł 1 Protokołu wprowadza zmianę w Artykule 10 Konwencji dotyczącym opodatkowania dywidend. Obecna Konwencja przewiduje opodatkowanie dywidend u źródła wg stawek 5% (przy 25% udziale w kapitale spółki wypłacającej dywidendę) oraz 15% w pozostałych przypadkach. Protokół wprowadza zwolnienie z opodatkowania dywidend u źródła w przypadku posiadania co najmniej 10% w kapitale spółki wypłacającej przez nieprzerwany 24-miesięczny okres poprzedzający dzień wypłaty dywidend. Powyższa zmiana dostosowuje przepisy Konwencji do przepisów wewnętrznych obu krajów, będących wynikiem implementacji dyrektywy

90/435/EWG w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich.

- Artykuł 2 Protokołu modyfikuje brzmienie Artykułu 11 ust. 2 Konwencji dotyczącego opodatkowania odsetek. Wprowadza stawkę 5% podatku pobieranego u źródła, dotychczas Konwencja przewidywała stawkę 10%. Zmiana zgodna jest z aktualną polską polityką w zakresie podatków pobieranych u źródła, analogiczne stawki zamieszczono również w szeregu innych umów podatkowych renegotjowanych w okresie ostatnich kilku lat.
- Zgodnie z Artykułem 12 Konwencji (artykuł 3 Protokołu zmieniającego), należności licencyjne podlegają opodatkowaniu w państwie źródła podatkiem o stawce nieprzekraczającej progu 10% kwoty tych należności brutto. Wynegocjowany Protokół ogranicza obowiązek państwa źródła do przestrzegania tego górnego limitu wyłącznie wobec tych odbiorców należności, którzy są ich rzeczywistymi właścicielami oraz posiadają miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie. Powyższa zmiana ma na celu przeciwdziałanie korzystaniu z przywilejów umownych adresowanych do rezydentów obu Umawiających się Państw, przez osoby posiadające faktyczne miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwach trzecich. Obniżono również stawkę podatku pobieranego u źródła od należności licencyjnych do 5%, zmiana ta zgodna jest z aktualną polską polityką w zakresie podatków pobieranych u źródła.
- Artykuł 13 Konwencji (artykuł 4 Protokołu zmieniającego), dotyczący miejsca opodatkowania zysków z przeniesienia własności majątku, uzupełniono w Protokole o tzw. „klauzulę nieruchomościową”, tj. Art. 13 ust. 4 w nowym brzmieniu. Zapis ten, wzorowany na aktualnym brzmieniu Modelowej Konwencji OECD, ma na celu wprowadzenie tej samej reguły dotyczącej miejsca opodatkowania dochodu w odniesieniu do zysków z tytułu bezpośredniego przeniesienia własności majątku nieruchomości, oraz do zysków z przeniesienia własności praw udziałowych w spółce, której majątek składa się głównie z majątku nieruchomości. Zgodnie z przedmiotową zasadą *situs*, dochód uzyskany bezpośrednio i pośrednio z majątku nieruchomości

powinien podlegać opodatkowaniu wyłącznie w państwie położenia nieruchomości lub spółki majątku nieruchomego.

- Pozostawiając metodę wyłączenia z progresją jako generalną metodę unikania podwójnego opodatkowania, Protokół (w artykule 5) przewiduje poszerzenie katalogu wyjątków od tej reguły. Do zakresu stosowania metody proporcjonalnego odliczenia, obejmującego na podstawie dotychczasowego brzmienia Konwencji wyłącznie dochody z odsetek i należności licencyjnych, Protokół włącza również dochody z tytułu dywidend (art. 10), zysków przedsiębiorstwa (art. 7), przeniesienia własności majątku (art. 13), oraz wolnych zawodów (art. 14). Powyższe kategorie dochodów są często wykorzystywane w planowaniu międzynarodowych operacji i struktur, mających na celu uniknięcie, odroczenie lub zminimalizowanie opodatkowania. Mając na uwadze okoliczność, iż Luksemburg oferuje przedsiębiorcom szeroki wachlarz bardzo korzystnych zachęt podatkowych, w tym wielu instytucji prawnych o charakterze hybrydowym, wskazane jest objęcie wymienionych dochodów reżimem metody proporcjonalnego odliczenia. Metoda ta pozwala odliczyć od podatku należnego do zapłacenia w Polsce, kwotę podatku zapłaconego w Luksemburgu, co jest istotne w przypadku zwolnienia określonego dochodu z opodatkowania w Luksemburgu. Metoda odliczenia, w odróżnieniu do metody wyłączenia z progresją, nie wyłącza określonych dochodów z opodatkowania na terytorium Polski, które to wyłączenie może prowadzić, w przypadku nieosiągnięcia przez podatnika dochodów z innych źródeł w Polsce, do podwójnego nieopodatkowania określonego dochodu. Metoda odliczenia, zwana również metodą kredytu podatkowego, skutecznie chroni podatników przed podwójnym opodatkowaniem tego samego dochodu, lecz znacznie ogranicza możliwości instrumentalnego, tj. bez rzeczywistego uzasadnienia gospodarczego, stosowania postanowień niniejszej Konwencji w celu uniknięcia lub zminimalizowania opodatkowania.
- Z kolei w dodanym do Artykułu 24 ustępie 1 lit. c) oraz ustępie 2 lit. c) została zawarta regulacja umożliwiająca obu Umawiającym się Państwom przejście z metody wyłączenia na metodę odliczenia, zwana klauzulą *switch-over*. Umieszczenie tej klauzuli w Konwencji ma na celu udostępnienie państwu

rezydencji środka zapobiegania przypadkom nieopodatkowania określonych kategorii dochodów. Klauzula została oparta o treść odpowiedniego zapisu Konwencji Modelowej OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku. Ze względów technicznych (polska wersja językowa zawierała odmienną kolejność przepisów od wersji francuskiej, co znacznie utrudniało zapisanie poprawnych odniesień w Protokole zmieniającym Konwencję) zastąpiono cały Artykuł 24 Konwencji nowym artykułem o ujednoliconym brzmieniu.

- Protokół zmieniający (w artykule 6) przewiduje również nową treść artykułu 27 Konwencji, w którym uregulowano kwestie wymiany informacji w sprawach podatkowych. Zmiana ma usprawnić wymianę informacji podatkowych, które mogą mieć istotne znaczenie dla administracji i stosowania ustawodawstwa wewnętrznego w zakresie podatków, które obejmuje Konwencja, w tym informacji, które mogą mieć istotne znaczenie dla określenia, wymiaru i poboru podatków w odniesieniu do osób podlegających takim podatkom, dla windykacji i egzekucji zaległości podatkowych, dochodzenia w sprawach podatkowych lub ścigania w sprawach przestępstw podatkowych, w odniesieniu do tychże osób. Nowe brzmienie artykułu 27 stanowi implementację znowelizowanych w 2005 r. postanowień Konwencji Modelowej OECD. Zgodnie z projektem, zakres wymiany informacji w sprawach podatkowych przestanie być ograniczony do podatków, o których mowa w Konwencji, lecz zostanie rozszerzony na wszystkie informacje, w stosunku do których można przewidywać ich istotne znaczenie we wszelkich sprawach podatkowych. Ponadto, do Konwencji zostanie dodany zapis umożliwiający wymianę informacji w sytuacjach, gdy informacja, o którą wnioskuje jedno z Umawiających się Państw, nie jest wymagana przez drugie z Umawiających się Państw dla jego wewnętrznych potrzeb podatkowych oraz o regulacje dotyczące wymiany informacji bankowych na żądanie drugiego Umawiającego się Państwa.
- Artykuł 29 Konwencji (w artykule 7 Protokołu zmieniającego) otrzymał nowe brzmienie „Postanowienia różne”, w którym zawarto klauzulę wyłączającą stosowanie przywilejów tej Konwencji w odniesieniu do dochodów z tytułu sztucznych struktur (*limitation of benefits*). Celem tego zapisu jest zabezpieczenie, aby zapisy Konwencji nie były wykorzystywane przez

polskich rezydentów w agresywnym planowaniu podatkowym, klauzulę oparto o koncepcję rozwiniętą przez Europejski Trybunał Sprawiedliwości np. orzeczenie ETS 196/04 ws. Cadbury Schweppes. Dotychczasowy przepis Artykułu 29 Konwencji dotyczący spółek holdingowych został usunięty z uwagi na wyeliminowanie tego reżimu prawnego z regulacji wewnętrznych Luksemburga.

- Artykuł 8 Protokołu zmieniającego dodaje „dodatkowy Protokół” do Konwencji, gdzie strony porozumiały się w kwestii stosowania i interpretacji odpowiednich zapisów Konwencji:
 - w odniesieniu do Artykułu 27 (wymiana informacji) Protokół wyjaśnia, iż wymiana informacji będzie prowadzona wyłącznie „na żądanie”, co oznacza brak zobowiązania Umawiających się Państw do prowadzenia tzw. automatycznej i spontanicznej wymiany informacji podatkowych. Dalsze postanowienia dodatkowego Protokołu do Konwencji określają elementy wniosku o dostarczenie informacji, których dostarczenie przez stronę wnioskującą jest niezbędne w celu wykazania „istotnego znaczenia informacji” dla stosowania zapisów Konwencji lub prawa wewnętrznego. Zapis ten został oparty na standardowym zapisie Modelowej Umowy OECD o wymianie informacji w sprawach podatkowych i funkcjonuje w szeregu zawartych w ostatnim okresie umowach o wymianie informacji podatkowych,
 - w odniesieniu do Artykułu 29 – strony uzgodniły, iż postanowienia nowego Artykułu 29 znajdą zastosowanie do wszelkich praw, rozporządzeń lub praktyk administracyjnych, które zostaną uznane przez Grupę Kodeksu Postępowania Unii Europejskiej (opodatkowanie przedsiębiorstw) za szkodliwą konkurencję podatkową. W takim przypadku, podmioty utworzone na podstawie takich praw lub praktyk zostaną automatycznie wykluczone z możliwości uzyskania korzyści umownych. Zamieszczenie niniejszego zapisu ma na celu ochronę interesów polskiego Skarbu Państwa w przypadku wprowadzenia szkodliwych rozwiązań w systemie podatkowym Luksemburga,

- w odniesieniu do postanowień Konwencji – na wniosek strony luksemburskiej zamieszczono zapis stwierdzający, iż postanowienia Konwencji nie dotyczą prawodawstwa Unii Europejskiej oraz wynikających z nich praw Umawiających się Państw. Powyższe oznacza, iż Konwencja nie narusza zwolnień podatkowych przyznanych na podstawie rozwiązań unijnych.

IV. Skutki wejścia w życie Protokołu

Szacuje się, iż wejście w życie Protokołu nie pociągnie za sobą skutków budżetowych w odniesieniu do dochodów z pracy najemnej.

Przewiduje się, iż wejście w życie Protokołu do Konwencji, dostosowanego do aktualnej polityki podatkowej, stworzy korzystniejsze ramy traktatowe do dalszego rozwoju wzajemnych inwestycji. Ponadto zmiany wprowadzone Protokołem powinny prowadzić do ograniczenia liczby i rozmiarów sztucznych transakcji, powodujących nieuzasadniony odpływ polskich należności podatkowych do korzystniejszego reżimu podatkowego Luksemburga. Natomiast rozszerzenie klauzuli wymiany informacji podatkowej w Protokole stanowi ważne narzędzie dla organów podatkowych w zakresie uzyskiwania informacji niezbędnych do prawidłowego określania podstawy opodatkowania.

W celu realizacji Protokołu nie jest wymagane przyjęcie żadnych środków prawnych.

Postanowienia Protokołu nie są sprzeczne z obowiązującym w Polsce ustawodawstwem, ani z prawem Unii Europejskiej.

Podmioty prawa krajowego, których dotyczy Protokół

Minister Finansów będzie sprawował nadzór nad realizacją Protokołu.

Przepisy Protokołu będą miały zastosowanie do wszystkich osób prawnych i osób fizycznych uczestniczących w dwustronnych stosunkach między Rzeczpospolitą Polską a Wielkim Księstwem Luksemburga oraz do organów polskiej administracji podatkowej stosujących postanowienia Protokołu w polsko-luksemburskich stosunkach gospodarczych.

Sposób, w jaki Protokół dotyczy spraw uregulowanych w prawie wewnętrznym

Następujące akty prawne są związane z przedmiotowym Protokołem:

- ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361 i 362, z późn. zm.) – podmiot i przedmiot opodatkowania, źródła przychodów, zwolnienia przedmiotowe, podstawa obliczenia i wysokość podatku, pobór podatku lub zaliczek na podatek przez płatników, szczególne zasady ustalania dochodu,
- ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 74, poz. 397, z późn. zm.) – podmiot i przedmiot opodatkowania, przychody, koszty uzyskania przychodów, zwolnienia przedmiotowe, podstawa opodatkowania i wysokość podatku, pobór podatku,
- ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749) – informacje podatkowe, kontrola podatkowa, tajemnica skarbowa, wymiana informacji z innymi państwami,
- ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późn. zm.) – udzielanie pomocy obcemu państwu oraz korzystanie z jego pomocy przy dochodzeniu należności pieniężnych,
- ustawa z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2011 r. Nr 41, poz. 214, z późn. zm.) – postępowanie kontrolne,
- ustawa z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2007 r. Nr 111, poz. 765, z późn. zm.) – przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe przeciwko obowiązkom podatkowym,
- ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.) – przekazywanie danych osobowych do państwa trzeciego,
- ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.) – ujawnianie informacji stanowiących tajemnicę bankową.

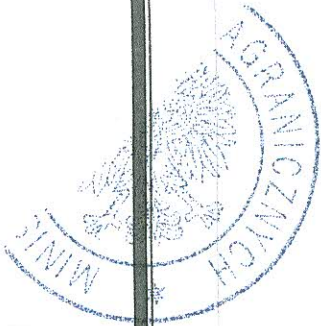
V. Tryb związania Rzeczypospolitej Polskiej Protokołem

Zgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443, z późn. zm.) związanie Rzeczypospolitej Polskiej przedmiotowym Protokołem nastąpi w drodze

ratyfikacji, za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, ponieważ Protokół jest umową międzypaństwową spełniającą przesłanki określone w art. 89 ust. 1 pkt 5 w związku z art. 217 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej dnia 2 kwietnia 1997 r.

Środki prawne, jakie powinny zostać przyjęte w celu wykonania Protokołu

Wejście w życie Protokołu nie spowoduje konieczności dokonania zmian w ustawodawstwie wewnętrznym.

PROTOKÓŁ

MIĘDZY

RZECZĄPOSPOLITĄ POLSKĄ

A

WIELKIM KSIĘSTWEM LUKSEMBURGA

zmieniający Konwencję między Rzeczpospolitą Polską a Wielkim Księstwem Luksemburga w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzoną w Luksemburgu dnia 14 czerwca 1995 r.

Rzeczpospolita Polska i Wielkie Księstwo Luksemburga, (zwane dalej „Umawiającymi się Państwami”), pragnąc zawrzeć Protokół (zwany dalej „Protokołem zmieniającym Konwencję”) zmieniający Konwencję między Rzeczpospolitą Polską a Wielkim Księstwem Luksemburga w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzoną w Luksemburgu dnia 14 czerwca 1995 r. (zwaną dalej: „Konwencją”),

Uzgodniły, co następuje:

ARTYKUŁ 1

Artykuł 10 ustęp 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Jednakże dywidendy takie mogą być opodatkowane także w Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli właściciel dywidend ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek tak ustalony nie może przekroczyć:

- a) 0 procent kwoty dywidend brutto, jeżeli właścicielem jest spółka (inna niż spółka osobowa), której bezpośredni udział w kapitale spółki wypłacającej dywidendy wynosi co najmniej 10 procent i posiadała ona ten udział przez nieprzerwany 24 miesięczny okres poprzedzający dzień wypłaty dywidend;
- b) 15 procent kwoty dywidend brutto we wszystkich pozostałych przypadkach.

Postanowienia niniejszego ustępu nie dotyczą opodatkowania spółki w odniesieniu do zysków, z których dywidendy są wypłacane.”.

ARTYKUŁ 2

W Artykule 11 ustęp 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Jednakże, takie odsetki mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli właściciel odsetek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 5 procent kwoty odsetek brutto.”.

ARTYKUŁ 3

Artykuł 12 ustęp 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Jednakże takie należności licencyjne mogą być również opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli właściciel należności ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 5 procent kwoty należności licencyjnych brutto.”.

ARTYKUŁ 4

1. Artykuł 13 ustęp 4 otrzymuje następujące brzmienie:

„4. Zyski osiągnęte przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, z tytułu przeniesienia własności udziałów (akcji), których wartość w więcej niż 50 procentach pochodzi bezpośrednio lub pośrednio z majątku

nieruchomego położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.”.

2. W artykule 13 dodaje się ustęp 5 w następującym brzmieniu:

„5. Zyski z tytułu przeniesienia własności jakiegokolwiek innego majątku, niż wymieniony w ustępach 1, 2, 3 i 4 podlegają opodatkowaniu wyłącznie w tym Umawiającym się Państwie, w którym przenoszący własność ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.”.

ARTYKUŁ 5

Artykuł 24 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 24

Unikanie podwójnego opodatkowania

1. Z uwzględnieniem postanowień ustawodawstwa Luksemburga w zakresie unikania podwójnego opodatkowania, które nie naruszają zawartej tutaj ogólnej zasady, podwójne opodatkowanie w Luksemburgu zostanie wyeliminowane w następujący sposób:

- a) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Luksemburgu osiąga dochód lub posiada majątek, który zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji może być opodatkowany w Polsce, to Luksemburg zwolni taki dochód lub majątek z opodatkowania, z zastrzeżeniem postanowień liter b) i c), jednakże może przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu lub majątku takiej osoby, zastosować takie same stawki podatku, jak gdyby dochód lub majątek nie były zwolnione.
- b) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Luksemburgu osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami artykułów 10, 11, 12, artykułu 13 ustęp 4 i artykułu 17 mogą być opodatkowane w Polsce, to Luksemburg zezwoli na odliczenie od podatku od dochodu osób fizycznych lub od podatku od dochodu osób prawnych takiej osoby, kwoty równej podatkowi zapłaconemu w Polsce. Jednakże takie odliczenie nie może przekroczyć tej części podatku, obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która przypada na taki dochód uzyskany w Polsce.
- c) Postanowień litery a) nie stosuje się do dochodu osiągniętego lub majątku posiadanego przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Luksemburgu, w przypadku gdy Polska stosuje postanowienia niniejszej Konwencji dla zwolnienia takiego dochodu lub majątku z opodatkowania, lub stosuje postanowienia artykułu 10 ustępu 2, lub artykułu 11 lub 12 do takiego dochodu.

2. W Polsce, podwójnego opodatkowania unika się w następujący sposób:

- a) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód lub posiada majątek, który zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji może być opodatkowany w Luksemburgu, to Polska zwolni taki dochód lub

majątek z opodatkowania, z zastrzeżeniem postanowień liter b) i c), jednakże może przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu lub majątku takiej osoby, uwzględnić zwolniony dochód lub majątek.

- b) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód lub zyski ze sprzedaży majątku, które zgodnie z postanowieniami artykułów 7, 10, 11, 12, 13 lub 14 mogą być opodatkowane w Luksemburgu, to Polska zezwoli na odliczenie od podatku od dochodów lub zysków ze sprzedaży majątku tej osoby, kwoty równej podatkowi zapłaconemu w Luksemburgu. Jednakże takie odliczenie nie może przekroczyć tej części podatku, obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która przypada na taki dochód lub zyski ze sprzedaży majątku uzyskane w Luksemburgu.
- c) Postanowień litery a) nie stosuje się do dochodu osiągniętego lub majątku posiadanego przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce, w przypadku gdy Luksemburg stosuje postanowienia niniejszej Konwencji dla zwolnienia takiego dochodu lub majątku z opodatkowania, lub stosuje postanowienia artykułu 10 ustępu 2, lub artykułu 11 lub 12 do takiego dochodu.”.

ARTYKUŁ 6

Artykuł 27 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 27

Wymiana informacji

1. Właściwe władze Umawiających się Państw będą wymieniały takie informacje, które mogą mieć istotne znaczenie dla stosowania postanowień niniejszej Konwencji albo dla wykonywania lub wdrażania wewnętrznego ustawodawstwa dotyczącego podatków, bez względu na ich rodzaj i nazwę, nakładanych przez Umawiające się Państwa lub ich jednostki terytorialne albo organy lokalne w zakresie, w jakim opodatkowanie to nie jest sprzeczne z niniejszą Konwencją. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułów 1 i 2.

2. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo zgodnie z ustępem 1 będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym tego Państwa i będą mogły być ujawnione jedynie osobom lub organom (w tym sądom i organom administracyjnym) zajmującym się wymiarem lub poborem, egzekucją lub ściganiem albo rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków, których dotyczy ustęp 1, lub sprawowaniem nad nimi nadzoru. Takie osoby lub organy będą wykorzystywać informacje wyłącznie w takich celach. Mogą one ujawniać te informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub w orzeczeniach sądowych.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane jako nakładające na Umawiające się Państwo obowiązek do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które są sprzeczne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;

- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa; lub
- c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową, kupiecką lub zawodową albo działalność handlową lub informacje, których ujawnienie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym (*ordre public*).

4. Jeżeli Umawiające się Państwo występuje o informację zgodnie z niniejszym artykułem, drugie Umawiające się Państwo użyje środków służących zbieraniu informacji, aby ją uzyskać, nawet jeżeli to drugie Państwo nie potrzebuje tej informacji dla własnych celów podatkowych. Wymóg, o którym mowa w zdaniu poprzednim podlega ograniczeniom, o których mowa w ustępie 3, lecz w żadnym przypadku takie ograniczenia nie mogą być rozumiane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji jedynie dlatego, że nie ma ono wewnętrznego interesu w odniesieniu do takiej informacji.

5. Postanowienia ustępu 3 w żadnym przypadku nie będą interpretowane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji wyłącznie z takiego powodu, że informacja jest w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej, przedstawiciela, agenta lub powiernika albo dotyczy relacji właścicielskich w danym podmiocie.”.

ARTYKUŁ 7

Artykuł 29 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 29

Postanowienia różne

Korzyści niniejszej Konwencji nie mają zastosowania do dochodu otrzymanego lub osiąganego w związku ze sztuczną strukturą (artificial arrangement).”.

ARTYKUŁ 8

Dodaje się dodatkowy Protokół do Konwencji w brzmieniu:

„Dodatkowy Protokół do Konwencji

W chwili podpisania Protokołu zmieniającego Konwencję, obie Strony uzgodniły następujące postanowienia, stanowiące integralną część Konwencji:

- I) W odniesieniu do artykułu 27:

1. Rozumie się, iż właściwe władze Państwa proszonego o pomoc dostarczą na żądanie właściwych władz Państwa wnioskującego informację dla celów określonych w artykule 27.

2. Właściwe władze Państwa wnioskującego, składając wniosek o informację, na zasadach określonych w Konwencji, w celu wykazania istotnego znaczenia żądanej informacji, przekazują właściwej władzy Państwa proszonego o pomoc następujące informacje:

- a) dane identyfikujące osobę, w sprawie której prowadzone jest postępowanie lub dochodzenie;
- b) oświadczenie dotyczące żądanej informacji, obejmujące jej istotę i formę, w jakiej Państwo wnioskujące chciałoby otrzymać informację od Państwa proszonego o pomoc;
- c) cel podatkowy, dla którego informacje są wnioskowane;
- d) podstawy do przypuszczeń, że wnioskowane informacje są przechowywane przez Państwo proszone o pomoc, są w posiadaniu lub pod kontrolą osób znajdujących się we właściwości Państwa proszonego o pomoc;
- e) w zakresie, w jakim jest to znane, nazwisko (nazwę) i adres każdej osoby, która przypuszczalnie może być w posiadaniu żądanych informacji;
- f) oświadczenie, że Państwo wnioskujące wykorzystało na swoim terytorium wszelkie dostępne środki w celu uzyskania informacji, z wyjątkiem tych, które pociągałyby za sobą niewspółmierne trudności.

II) W odniesieniu do artykułu 29:

Postanowienia artykułu 29 mają zastosowanie również do osób korzystających z praw, rozporządzeń lub praktyk administracyjnych, w przypadku gdy zostaną one uznane za szkodliwą konkurencję podatkową przez Grupę Kodeksu Postępowania Unii Europejskiej (opodatkowanie przedsiębiorstw) – EU Code of Conduct Group (business taxation).

III) W odniesieniu do postanowień Konwencji w ogólności:

Rozumie się, iż postanowienia Konwencji nie dotyczą prawodawstwa Unii Europejskiej oraz wynikających z nich praw Umawiających się Państw.”.

ARTYKUŁ 9

1. Umawiające się Państwa notyfikują sobie wzajemnie drogą dyplomatyczną zakończenie wewnętrznych procedur prawnych niezbędnych do wejścia w życie niniejszego Protokołu.

2. Niniejszy Protokół wejdzie w życie z dniem otrzymania późniejszej z not, o których mowa w ustępie 1, i jego postanowienia będą miały zastosowanie w obu Umawiających się Państwach:

- a) w odniesieniu do podatków potrącanych u źródła, do dochodu osiąganego w pierwszym dniu, lub po tym dniu, drugiego miesiąca następującego po dacie, w której niniejszy Protokół wejdzie w życie; oraz
- b) w odniesieniu do pozostałych podatków od dochodu oraz podatków od majątku, do podatków pobieranych za jakikolwiek rok podatkowy rozpoczynający się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu, w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym niniejszy Protokół wejdzie w życie.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni, podpisali niniejszy Protokół.

Sporządzono w ...*Luksemburgu*... dnia ...*7*... ..*czerwiec*... ..*2012*... roku, w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i francuskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne.

**Z upoważnienia
Rzeczypospolitej
Polskiej:**

**Z upoważnienia
Wielkiego Księstwa
Luksemburga:**

PROTOCOLE

ENTRE

LA REPUBLIQUE DE POLOGNE

ET

LE GRAND-DUCHE DE LUXEMBOURG

modifiant la Convention entre la République de Pologne et le Grand-Duché de Luxembourg tendant à éviter les doubles impositions et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, signée à Luxembourg le 14 juin 1995

La République de Pologne et le Grand-Duché de Luxembourg (ci-après dénommés "États contractants") désireux de conclure un Protocole (ci-après dénommé "le Protocole modifiant la Convention") modifiant la Convention entre la République de Pologne et le Grand-Duché de Luxembourg tendant à éviter les doubles impositions et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, signée à Luxembourg le 14 juin 1995 (ci-après dénommée "la Convention"),

sont convenus de ce qui suit:

ARTICLE 1

Le paragraphe 2 de l'article 10 est supprimé et remplacé par celui qui suit:

"2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'État contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, et selon la législation de cet État, mais si le bénéficiaire effectif des dividendes est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder:

- a) 0 pour cent du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société (autre qu'une société de personnes) qui détient directement au moins 10 pour cent du capital de la société qui paie les dividendes durant une période ininterrompue d'au moins 24 mois précédant la date du paiement des dividendes;
- b) 15 pour cent du montant brut des dividendes, dans tous les autres cas.

Le présent paragraphe n'affecte pas l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes."

ARTICLE 2

Le paragraphe 2 de l'article 11 est supprimé et remplacé par celui qui suit:

"2. Toutefois, ces intérêts sont aussi imposables dans l'État contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet État, mais si le bénéficiaire effectif des intérêts est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 5 pour cent du montant brut des intérêts."

ARTICLE 3

Le paragraphe 2 de l'article 12 est supprimé et remplacé par celui qui suit:

"2. Toutefois, ces redevances sont aussi imposables dans l'État contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet État, mais si le bénéficiaire effectif des redevances est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 5 pour cent du montant brut des redevances."

ARTICLE 4

1. Le paragraphe 4 de l'article 13 est supprimé et remplacé par celui qui suit:

"4. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation d'actions qui tirent directement ou indirectement plus de 50 pour cent de leur valeur de biens immobiliers situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État."

2. Un paragraphe 5 de l'article 13 qui suit est ajouté:

"5. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes 1, 2, 3 et 4 ne sont imposables que dans l'État contractant dont le cédant est un résident."

ARTICLE 5

L'article 24 est supprimé et remplacé par celui qui suit:

"Article 24

ÉLIMINATION DES DOUBLES IMPOSITIONS

1. Sous réserve des dispositions de la législation luxembourgeoise concernant l'élimination de la double imposition qui n'en affectent pas le principe général, la double imposition est éliminée de la manière suivante:

- a) Lorsqu'un résident du Luxembourg reçoit des revenus ou possède de la fortune qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables en Pologne, le Luxembourg exempte de l'impôt ces revenus ou cette fortune, sous réserve des dispositions des sous-paragraphes b) et c), mais peut, pour calculer le montant de l'impôt sur le reste du revenu ou de la fortune du résident, appliquer les mêmes taux d'impôt que si les revenus ou la fortune n'avaient pas été exemptés.
- b) Lorsqu'un résident du Luxembourg reçoit des éléments de revenu qui, conformément aux dispositions des articles 10, 11, 12, du paragraphe 4 de l'article 13 et de l'article 17, sont imposables en Pologne, le Luxembourg accorde sur l'impôt sur le revenu des personnes physiques ou sur l'impôt sur le revenu des collectivités de ce résident, une déduction d'un montant égal à l'impôt payé en Pologne. Cette déduction ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt, calculé avant déduction, correspondant à ces éléments de revenus reçus de Pologne.
- c) Les dispositions du sous-paragraphe a) ne s'appliquent pas au revenu reçu ou à la fortune possédée par un résident du Luxembourg, lorsque la Pologne applique les dispositions de la présente Convention pour exempter d'impôt ce revenu ou cette fortune ou applique les dispositions du paragraphe 2 de l'article 10, 11 ou 12 à ce revenu.

2. En Pologne, la double imposition est éliminée de la manière suivante:

- a) Lorsqu'un résident de Pologne reçoit des revenus ou possède de la fortune qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables au Luxembourg, la Pologne exempte de l'impôt ces revenus ou cette fortune, sous réserve des dispositions des sous-paragraphes b) et c), mais peut, pour calculer l'impôt sur le reste du

revenu ou de la fortune de ce résident, tenir compte des revenus ou de la fortune exemptés.

- b) Lorsqu'un résident de Pologne reçoit des éléments de revenu ou des gains en capital qui, conformément aux dispositions des articles 7, 10, 11, 12, 13 ou 14, sont imposables au Luxembourg, la Pologne accorde sur l'impôt sur le revenu ou sur les gains en capital de ce résident, une déduction d'un montant égal à l'impôt payé au Luxembourg. Cette déduction ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt, calculé avant déduction, correspondant à ces éléments de revenus ou à ces gains en capital reçus du Luxembourg.
- c) Les dispositions du sous-paragraphe a) ne s'appliquent pas au revenu reçu ou à la fortune possédée par un résident de Pologne, lorsque le Luxembourg applique les dispositions de la présente Convention pour exempter d'impôt ce revenu ou cette fortune ou applique les dispositions du paragraphe 2 de l'article 10, 11 ou 12 à ce revenu."

ARTICLE 6

L'article 27 est supprimé et remplacé par celui qui suit:

"Article 27

Échange de renseignements

1. Les autorités compétentes des États contractants échangent les renseignements vraisemblablement pertinents pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou pour l'administration ou l'application de la législation interne relative aux impôts de toute nature ou dénomination perçus pour le compte des États contractants, de leurs subdivisions politiques ou de leurs collectivités locales dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas restreint par les articles 1 et 2.

2. Les renseignements reçus en vertu du paragraphe 1 par un État contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet État et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts mentionnés au paragraphe 1, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts, ou par le contrôle de ce qui précède. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent révéler ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un État contractant l'obligation:

- a) de prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre État contractant;
- b) de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre État contractant; ou
- c) de fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

4. Si des renseignements sont demandés par un État contractant conformément à cet article, l'autre État contractant utilise les pouvoirs dont il dispose pour obtenir les renseignements demandés, même s'il n'en a pas besoin à ses propres fins fiscales. L'obligation qui figure dans la phrase précédente est soumise aux limitations prévues au paragraphe 3 sauf si ces limitations sont susceptibles d'empêcher un État contractant de communiquer des renseignements uniquement parce que ceux-ci ne présentent pas d'intérêt pour lui dans le cadre national.

5. En aucun cas les dispositions du paragraphe 3 ne peuvent être interprétées comme permettant à un État contractant de refuser de communiquer des renseignements uniquement parce que ceux-ci sont détenus par une banque, un autre établissement financier, un mandataire ou une personne agissant en tant qu'agent ou fiduciaire ou parce que ces renseignements se rattachent aux droits de propriété d'une personne."

ARTICLE 7

L'article 29 est supprimé et remplacé par celui qui suit:

"Article 29

Dispositions diverses

Les avantages de la présente Convention ne s'appliquent pas si le revenu est payé ou reçu en relation avec un arrangement artificiel (artificial arrangement)."

ARTICLE 8

Un Protocole Additionnel est ajouté à la Convention qui se lit comme suit:

"Protocole Additionnel à la Convention

Au moment de procéder à la signature du Protocole modifiant la Convention, les deux parties sont convenues des dispositions suivantes qui font partie intégrante de la Convention:

I) En référence à l'article 27:

1. Il est convenu que l'autorité compétente de l'État requis fournit sur demande de l'autorité compétente de l'État requérant les renseignements aux fins visées à l'article 27.

2. L'autorité compétente de l'État requérant fournit les informations suivantes à l'autorité compétente de l'État requis lorsqu'elle soumet une demande de renseignements en vertu de la Convention, afin de démontrer la pertinence vraisemblable des renseignements demandés:

- a) l'identité de la personne faisant l'objet d'un contrôle ou d'une enquête;
- b) les indications concernant les renseignements recherchés, notamment leur nature et la forme sous laquelle l'État requérant souhaite recevoir les renseignements de l'État requis;
- c) le but fiscal dans lequel les renseignements sont demandés;
- d) les raisons qui donnent à penser que les renseignements demandés sont détenus dans l'État requis ou sont en la possession ou sous le contrôle d'une personne relevant de la compétence de l'État requis;
- e) dans la mesure où ils sont connus, les nom et adresse de toute personne dont il y a lieu de penser qu'elle est en possession des renseignements demandés;
- f) une déclaration précisant que l'État requérant a utilisé pour obtenir les renseignements tous les moyens disponibles sur son propre territoire, hormis ceux qui susciteraient des difficultés disproportionnées.

II) En référence à l'article 29:

L'article 29 peut également s'appliquer aux personnes tirant avantage des législations, des réglementations ou des pratiques administratives, lorsque le Groupe Code de Conduite de l'UE (imposition des entreprises) a évalué qu'une telle mesure constitue une pratique fiscale dommageable.

III) En référence à la Convention en général:

Il est convenu que la Convention n'affecte pas les actes légaux de l'Union Européenne et les dispositions correspondantes des États contractants."

ARTICLE 9

1. Chacun des États contractants notifiera à l'autre par la voie diplomatique, l'accomplissement des procédures légales internes nécessaires pour l'entrée en vigueur du présent Protocole.
2. Le Protocole entrera en vigueur à la date de réception de la dernière des notifications visées au paragraphe 1, et sera applicable dans les deux États contractants:
 - a) en ce qui concerne les impôts retenus à la source, aux revenus attribués le ou après le 1er jour du deuxième mois suivant immédiatement la date à laquelle le Protocole entrera en vigueur; et
 - b) en ce qui concerne les autres impôts sur le revenu et les impôts sur la fortune, aux impôts dus pour toute année d'imposition commençant le ou après le 1er janvier de l'année civile suivant immédiatement l'année au cours de laquelle le Protocole entrera en vigueur.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé le présent Protocole.

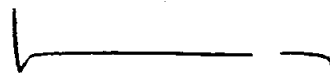
Fait en deux exemplaires, à *Luxembourg* le *7 juin 2012*

en langues polonaise et française, les deux textes faisant également foi.

Pour
la République de Pologne

Pour
le Grand-Duché de Luxembourg

Stwierdzam zgodność
fotokopii z oryginałem/odpisem

Warszawa, dnia 11.07.2012...

Zastępca Dyrektora
Departamentu Prawno-Traktatowego

Lech Mastalerz

Warszawa, 1 sierpnia 2012 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE - 920 - 1038 - 11 - 12/akr/10a

SM-1045
dot.: RM-10-80-12 z 26.07.2012 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z pismem nr DPT 2242/24/11/12/ASK z dnia 24 lipca 2012 r., przekazującym do rozpatrzenia Radzie Ministrów wniosek Ministra Finansów o ratyfikację, za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, *Protokołu między Rzeczpospolitą Polską a Wielkim Księstwem Luksemburga, zmieniającego Konwencję między Rzeczpospolitą Polską a Wielkim Księstwem Luksemburga w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzoną w Luksemburgu dnia 14 czerwca 1995 r., podpisanego w Luksemburgu dnia 7 czerwca 2012 r.*, w załączeniu przekazuję opinię o zgodności projektu ustawy o ratyfikacji Konwencji z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Z upoważnienia
Ministra Spraw Zagranicznych
Podsekretarz Stanu
Maciej Szpunar

Do wiadomości:

Pan Jan Vincent-Rostowski
Minister Finansów

027
03-08-2012

Warszawa, 1 sierpnia 2012 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE - 920 - 1038 - 11 - 12/akr/4

SM - 1445

opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o ratyfikacji Protokołu między Rzeczpospolitą Polską a Wielkim Księstwem Luksemburga, zmieniającego Konwencję między Rzeczpospolitą Polską a Wielkim Księstwem Luksemburga w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzoną w Luksemburgu dnia 14 czerwca 1995 r., podpisanego w Luksemburgu dnia 7 czerwca 2012 r. wyrażona na podstawie art.13 ust.3 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Projekt ustawy o ratyfikacji Protokołu jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z upoważnienia
Ministra Spraw Zagranicznych

Podsekretarz Stanu
Maciej Szpunar

